

De familie Gantvoort-Huber en Hotel Des Indes

Op 9 augustus 1902 traden te Semarang, voormalig Nederlandsch-Indië, Betsy Huber (Djember 26 juli 1878 - Bloemendaal 27 juni 1959) en Johan Martinus Gantvoort (Amsterdam 31 december 1864 - Laag Soeren 19 november 1944) in het huwelijk.

HUUB VAN VEEN

Johan is een zoon van Johan Martinus Gantvoort (1825-1877) meesterbakker te Amsterdam en Jantje Voogd. Johan is een broer van mijn betovergrootvader (5de generatie), Gerrit Jan Gantvoort (1814-1868), apotheker te Borculo.

Betsy was een van de dochters van Hendrik Cornelis Ulrich Jan Huber (Kampen 23 april 1857) en Miseradi van Madoera. Hendrik werkte als hoofdadministrateur bij de Javaansche Boschexploitatie Maatschappij te Semarang.

Over hun huwelijk is niet veel bekend. Over de zakelijke activiteiten van Martinus Gantvoort weten we echter iets meer. Nadat hij eerst in Medan een opleiding tot hotelier

had gevolgd en daar al snel had laten zien, dat dit vak een kolfje naar zijn hand was, verhuisde het echtpaar naar Batavia, omdat Johan aldaar een aanstelling had weten te bemachtigen in het prestigieuze Hotel Des Indes.

Johan Martinus Gantvoort
(1864-1944)

Het hotel opende zijn deuren in 1829 toen de Franse immigrant Surleon Antoine Chaulan een perceel grond aankocht in de wijk Molenvliet West (nu Jalan Gajah Mada). Hij liet op dit stuk grond een hotel bouwen en noemde het Hotel de Provence, de regio waar hij vandaan kwam. Zijn zoon Entienne zette daarna het hotel-

bedrijf voort. In de jaren 40 van de 19de eeuw was het Hotel de Provence beroemd om het ijs dat aldaar te verkrijgen was. Dit werd van passerende Amerikaanse walvisvaarders gekocht. In 1852 verkocht hij het hotel aan zijn Zwitserse employeé, François Weiss voor 40.000 gulden. Deze wijzigde de naam van het hotel eerst in "Hotel Rotterdam" en later in 1856 op suggestie van niemand minder dan

Eduard Douwes Dekker (Multatuli) in 'Hotel des Indes'. In 1860 werd Hotel des Indes weer doorverkocht aan de Fransman Louis George Cressonnier, die in 1870 de Bataviaase fotografen Woodbury & Page inhuurde om in

Het kantoor van Hotel Des Indes in 1910. Helemaal rechts H. Nieuwenhuys. Achter hem staat Gantvoort. Foto's uit 'Tempo Doeloe, fotografische documenten uit het oude Indië' 1973 van E. Breton de Nijs.

1870 de hiernavolgende foto van het hotel te laten maken. Dit is de eerste maal dat gebruik werd gemaakt van de nog prille fotografie om een hotel aan te prijzen. Nadat Cressonnier in 1871 aan een overdosis opium was overleden werd het hotel uiteindelijk voor nota bene 177.000 gulden verkocht aan Jacob Lugt. Deze kocht daarna nog aanpalende percelen aan voor in totaal 6,5 hectare, inclusief een eeuwenoude banyan (bodhiboom), die nog steeds bestaat, hoewel hij helaas onlangs heeft moeten lijden onder het geweld van islamitische vandalen, die meenden dat de boom wordt gebruikt bij het

oproepen en aanbidden van geesten, wat zou kunnen kloppen, omdat bodhibomen nu eenmaal een heilige boom voor boeddhisten is.

Het echtpaar Gantvoort-Huber.

In 1897 richtte Lugt de Naamlooze Vennootschap 'Hotel des Indes' op. Ten gevolge van een kleine economische depressie in 1894 faillieerde de heer Lugt echter persoonlijk en moest hij zijn aandelen in het hotel verkopen.

In 1903 kwam het hotel in handen van Martinus. Hij en de heer R. Nieuwenhuys (1911-1924) maakten het hotel uiteindelijk beroemd. Hotel

Des Indes werd het beroemdste hotel in Zuid-Oost Azië. In 1918 kon daarom

ook een dividend van 25% worden uitbetaald.

De heer H. Nieuwenhuys is de vader van de schrijver Rob Nieuwenhuys die in zijn laatste grote interview onder andere vertelt over de Indische samenleving waarin iedereen zijn plek had, ook 'een lichtgekleurde Indo' zoals hijzelf. Rob Nieuwenhuys, stelde onder het pseudoniem 'E. Breton de Nijs', een groot aantal fotoboeken over Nederlands-Indië samen. De populariteit van Hotel des Indes blijkt ook uit de publicatie van Thomas Reid in 'Across the Equator, A Holiday Trip to Java', Kelly & Walsh Ltd., Shanghai 1908, waarin hij zegt:

"Batavia is favoured in that it has a choice of several good hotels.

Who-ever selects the Hotel Nederland or the Hotel des Indes will say that the other "best Hotels in the Far East" have something yet to learn in the accommodation of visitors, general cleanliness, and moderation of prices... nothing, however, could exceed the courtesy and attention of the management at the Hotel des Indes, in Batavia...and mr Gantvoort, the courteous manager of the Hotel des Indes..."

Een zeer mooie recommendatie dus.

In 1949 werd voor de onderhandelingen die tot de onafhankelijkheidsverklaring zouden leiden Hotel Des Indes gebruikt. Op [7 mei 1949](#) werd de [Van Roijen-Roem-verklaring](#) ondertekend.

Na de onafhankelijkheid werd de naam veranderd in **Hotel Duta Indonesia**, heel slim, want door deze naam was

Obligatie Hotel des Indes 1937.

het niet nodig om de handdoeken en ander hoteltextiel met opschrift HDI te veranderen. Maar het verval zette toch in. Begin jaren zeventig werd het voormalige Hotel Des Indes gesloopt. Nadat het echtpaar Gantvoort uit Indië vertrok, vestigden zij zich in Brussel en later in Nederland. Van 1911 tot 1917 wordt Martinus in diverse kranten vermeld als directeur van de Algemeene Nederlandsche Vereeniging voor Vreemdelingenverkeer, gevestigd aan de Van Beverningkstraat 154 te Den Haag. Ook kan worden vastgesteld, dat het echtpaar in juli 1920 en in 1923 in het kader van een tweetal familiebezoeken bootreizen naar de Verenigde Staten heeft ondernomen. Een tak van

de familie Gantvoort was namelijk aan het einde van de 19de eeuw naar dit land geëmigreerd.

Martinus was 14 jaar ouder dan Betsy. Op 80-jarige leeftijd overleed hij te Laag-Soeren op de Veluwe. Alhoewel ik hierover nooit iets met zoveel woorden heb vernomen, zou dat heel goed kunnen zijn, dat hij is overleden in het huis van zijn achternicht Dina (Johanna Lubberdina) Gantvoort, mijn overgrootmoeder. Zij voorzag, na haar scheiding in 1919, in haar inkomen door in Laag-Soeren een kindertehuis voor (wees-) kinderen uit de Randstad te exploiteren.

Naschrift

Op pagina 338 van NP 1993, 77, las ik dat Maria Catharina Huber (1854-1929) was getrouwd met Ds Hendrik Johannes ter Haar Romenij (1852-

1907). Hendrik was een zeer goede Utrechtse studievriend van mijn betovergrootvader - de schoonvader van Dina voornoemd - Prof. Dr. Sietze Douwes van Veen RNL PK2 (Lemmer 1856- Zeist 1924), Hoogleraar en later Rector Magnificus aan de Rijksuniversiteit Utrecht, die de zoons van Ter Haar Romenij – Hendrik en Barend- na het voortijdige overlijden van hun vader in huis nam, zodat zij hun studie zouden kunnen voltooien. Al in de Utrechtsche Studenten Almanak 1906 is vermeld, dat de broers Ter Haar Romenij aan de Cornelis Evertsenstraat 29 te Utrecht, ten huize van Prof. Van Veen, woonden. In dit kader is het verder aardig om te vermelden, dat Hendrik Romenij van 1888-1891 in Haren (Groningen) stond, terwijl Sietze in die jaren predikant in Groningen was.

Bronnen:

"The Gantvoort Story" door Ir J.Th. Gantvoort.

Nederlands Patriciaat 1993, 77ste Jaargang Pag. 350 NP 1993 77^e jaargang.

Tempo Doeloe, Fotografische documenten uit het oude Indië 1870-1914 vE.M. Querido, Amsterdam, 1961.

Huberiana 20ste Jaargang, nr 1, maart 2005, blz. 20 en 21.

[Ellis Island Passenger Arrival Records \(1892 - 1924\).](#)

Utrechtsche Studenten Almanak Jaargangen 1906 en 1907.